

РЕШЕНИЕ

№ 4898

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **8883** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. И. П. срещу Заповед на За Председател на Държавна агенция „Технически операции“ регистрационен № РД 30 - 5018 / 23.08.2021г. с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

Жалбоподателят счита оспорената заповед за незаконосъобразна. Твърди, че при издаването и е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила, не са спазени изискванията за форма и съдържание на акта. Счита, че дисциплинарнонаказващият орган не е спазил и правилата за мотивиране на преценката си за определяне на наказанието по реда на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Претендира отмяна на издадения административен акт, както и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя излага допълнителни доводи, че доверителят му не е имал качеството на служител на ТД В., рег.звено Шумен.

Ответникът- Председателят на ДАТО, редовно призован, не се явява. Чрез

процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че жалбоподателят е служител на ДАТО- агент 3-та степен. След отмяна на наложено наказание „уволнение“, същият е заемал длъжност в сектор Шумен на отдел 02 към ТДТО [населено място].

В хода на дисциплинарното производство е установено, че на 15.06.21г. жалбоподателят е уведомил чрез приложението „В.“ прекия си ръководител, че няма да се яви на работа, тъй като на същата дата е призован като свидетел пред. Н.. По –късно на този ден изпратил и фотокопие на издадената му призовка. Към дисциплинарантата преписка са приложени множество докладни записки за отсъствия на служителя поради явяване като страна или свидетел по наказателни производства, както и поради ползване на болничен отпуск.

На служителя е предоставена възможност да даде писмени сведения и направи възражения, съобразно правилата, разписани в чл.194 и сл. ЗМВР.

Въз основа на установените факти, комисията направила извод, че служителя е проявил небрежност в служебната дейност, като е ползвал платен отпуск, без да уведоми работодателя си по съответния ред и без да получи съответното разрешение за това.. Същата е предложила наказанието да бъде наложено за срок от 3 месеца, тъй като от допуснатото нарушение на служебната дисциплина не са настъпили вредни последици . Съобразено е, че служителят е награждаван веднъж, а наложеното му наказание „уволнение“ е отменено, като незаконосъобразно.

На 23.08.21г. е издадена оспорената заповед № РД 30 - 5018 / 23.08.2021г. с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

Посочено е, че с действията си П. е извършил нарушение по чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, за което следва да бъде наказан с дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

Екземпляр от обжалвания акт е получен от жалбоподателя, а жалбата срещу него е депозирана в срок.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган по смисъла на чл.204 т.4 от ЗМВР. Съдът намира за спазени всички императивни изисквания на специалните процесуални правила, установени в ЗМВР, вкл. и на приложимата към случая Инstrukция № 8121з-877/06.07.2021г.

При издаването на заповедта не е допуснато нарушение на изискването за форма на административния акт. Съгласно чл.210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Процесната заповед е издадена в предвидената от закона писмена форма, като в нея са посочени всички реквизити. При издаване на оспорената заповед са спазени преклузивните срокове по чл.195 ал.1 от ЗМВР.

Нарушението, за което е ангажирана отговорността на оспорващия, е открито по смисъла на чл.196 ал.1 от ЗМВР при извършване на проверка/ вж. справка от 17.07.21г./, въз основа на докладна записка от 15.06.21г., а оспорената заповед е издадена на 23.08.2021г., т.е. в установения двумесечен срок от откриване на нарушението, като към датата на издаването ѝ не е изтекъл едногодишният срок от извършването му. Съгласно чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на наказания да депозира писмените си обяснения по вмененото дисциплинарно нарушение.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалваната заповед обхваща преценката дали са налице установените от дисциплинарнонаказващия орган релевантни юридически факти и доколко същите са елементи от състава на посоченото в заповедта нарушение на служебната дисциплина, както и правилното определяне на вида и размера на наложената дисциплинарна санкция.

В случая нарушението на служебната дисциплина, за което е наложено дисциплинарно наказание на служителя, е за това, че е допуснал нарушение на чл.190 ЗМВР, вр.чл.157 КТ, като не е подал заявление за ползване на платен отпуск, поради задължение за явяване пред органите на Н.. От страна на жалбоподателя не е ангажирано обективно обстоятелство, което би довело до противоположен извод. Напротив, видно от приложената по делото призовка/ л.27/ се установява, че същата е връчена лично на 10.06.21г. поради което същият е разполагал с възможност своевременно да депозира искане пред прекия си ръководител да му разреши съответния отпуск.

С оглед фактическата установеност съдът приема, че с описаните действия оспорващият е извършил виновно вмененото му нарушение на служебната дисциплина, съставляващо нарушение на чл.190 ЗМВР, вр.чл.157 КТ. В тази връзка, съдът споделя напълно становището на ответника, че правото на ползване на отпуск

по чл.157 ал.1 т.4 от КТ следва да бъде упражнено по същия ред, предвиден и за ползването на платен годишен отпуск- чрез депозиране на молба и получаване на съответното разрешение. Горното не се променя от обстоятелството, че работодателят всякога е длъжен да освободи служителя от явяване на работа в случаите за отсъствие поради изпълнение на граждански, обществени и други задължения, какъвто е процесния случай. Като правно основание за налагане на дисциплинарното наказание административният орган е вписал в заповедта разпоредбата на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, според която неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, представлява дисциплинарно нарушение и на основание чл.199 ал.1 т.3 ЗМВР, за него се налага дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение". Налице е съответствие между фактичкото описание на нарушението и правната му квалификация, и правото на защита на оспорващия не е накърнено. В случая няма спор относно фактите. Съдът приема за безспорно установено виновното извършване от страна на жалбоподателя на описаното в оспорената заповед нарушение, представляващо нарушение на служебната дисциплина. Не са налице данни и обстоятелства, от които да се достигне до извод, че обжалваната заповед е издадена за цел, различна от предвидената в закона, съответно не е налице предвиденото в чл.146, т.5 от АПК основание за отмяна на административния акт. Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона, който изисква при извършени дисциплинарни нарушения от органите, на които законът е възложил да следят за спазване на правилата и установения ред в държавата, да им се налагат дисциплинарни наказания, съответстващи на тежестта на нарушенията. Установеното дисциплинарно нарушение е формално по своя характер, като за извършването на същото е без значение дали настъпват вредни последици. В случая дисциплинарнонаказващият орган е упражнил оперативната си самостоятелност в съответствие със закона, като е преценил всички относими към нарушението обстоятелства, включително формата на вина на извършителя- небрежност, и е определил минималния размер на предвиденото в закона дисциплинарно наказание. Същият е съобразил, че се касае за служител с близо десет годишен стаж, който е награждаван веднъж. Административният орган е отчел и цялостното поведение на служителя. Ето защо, съдът намира вида и размера на наложеното наказание за справедливи, съобразени с материалния закон, тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение и личността на нарушителя.

В заключение, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на регламентираната форма, при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Ето защо, подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски се явява неоснователна.

В полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. П. ЕГН [ЕГН], чрез адвокат Е. И. - САК Адвокатско дружество „И. и Н.“ [населено място], [улица], №132, вх. Б ет.1 срещу Заповед на За Председател на Държавна агенция „Технически операции“ регистрационен № РД 30 - 5018 / 23.08.2021г. с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА П. И. П. ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Държавна агенция „Технически операции“ [населено място], [улица], сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/ сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: